

BİRKAÇ SÖZ DE BİZDEN...

Evvelemirde, herkese selam edelim.

Andırınlı dostlarımızdan İstanbul’da bir dayanışma platformu oluşturulduğunu duyduğumda pek sevinmiştim. Kağıthane ilçemizin değerli ve başarılı kaymakamı sayın Ahmet Narinoğlu, bu platforma hem fikir babalığı ve hem de aktif anlamda öncülük yapmıştır. Kendisine Andırınlılar müteşekkirdir eminim ama ben de Çukurova havalisinden biri olarak ayrıca teşekkür ediyorum.

Sivil Toplum Kuruluşları (STK’lar), seslerini daha iyi duyurmak için, üyeleri ve/veya destekleyenleri ile aralarındaki bağı koparmamak, daha da güçlendirmek için ve son tahlilde de etki alanlarını genişletmek için basım-yayım araçlarına ihtiyaç duyarlar. Kuşkusuz, ülkemizdeki STK’ların fiziki ve ekonomik şartları dahilinde basım-yayım aracına sahip olmak, bir dergi vs. çıkarmak oldukça meşakkatli bir iştir.

“TİRŞİK” Dergisini hazırlayan arkadaşlara bu meyanda haklarını teslim ile teşekkür boynumuzun borcudur. Bize de nazik bir davet ile yazmamızı teklif ettiler. Memnuniyetle kabul ettik. Elden geldiğince dostlarımızın gayretine katkıda bulunmaya çalışacağız.

Ve fakat, yıllardır içime dert olan bir konuyu – içimden bir ses hiç de doğru yer ve zaman olmadığını söylüyor ama - sizinle paylaşmalıyım değerli okurlar... Anlatayım efendim;

Bu satırların yazarı, Andırınlı değildir. Özbeöz Kadirlilidir ey ahali! Dergiye yazı yazmamı rica etmek üzere kıymetli ağabey Hüsnü Karcı aradığında aklımdan ilk geçen konu bu oldu. Bu satırları okuyanların yüzünde tebessüm oluşturan “Andırınlı olma” durumu benim son on yılımı işgal eden bir problemdir... Halen dahi İstanbul’da yaşayan ve Andırınlı olmaktan pek derin bir memnuniyet duyan bir dostum ile henüz üniversite öğrencisi olduğum günlerde tanışmıştık. Yeni insanlarla tanışırken kendisi veya eşi, beni hem arkadaş ve hem de hemşehri kontenjanından tanıştırlar idi. Başlangıçta pek masum kabul ettiğim bu tanışma diyalogları, bir süre sonra benim yeni edindiğim bir çevrede “Andırınlı olduğum” şehir efsanesini kulaktan kulağa yaydı.

Düzelteye kadar canım çıktı yahu!

Ol sebepten, Hüsnü Karcı bey, “Sadece Andırın dergisi olmasın, çevre ilçelerden illerden olan arkadaşlarımız da yazsın diye düşündük” deyince içim rahat gönlüm ferah “tamam” dedim.

Bu satırların yazarı çevre illerden birinin ilçesindendir efendim.

İlk yazıda bu mevzuu bir vuzuha kavuşturalım da sonraki sayılarda anlatacak daha çok derdimiz, dileğimiz ve dahi sözümüz vardır.

